

UOMO CON REMO IN SPALLA: UN LIBRO DE DINU FLAMAND TRADUCIDO AL ITALIANO



Cefalù. Sicilia

La editorial Raffaelli (de Rímini) ha publicado la traducción al italiano del libro de poemas de Dinu Flamand *Om cu vâslă pe umăr*.

De esta obra, titulada *Uomo con remo in spalla*, y traducida al italiano por Smaranda Bratu Elian, presentamos dos poemas por deferencia de su autor. Damos el original rumano y la hermosa traducción a la lengua italiana; solo para ayudar a la lectura de los poemas, adjuntamos finalmente una versión en español aproximada. (Agradecemos a la editorial Raffaelli, a la traductora Smeranda Bratu y a Dinu Flamand su generosidad y su comprensión de nuestras limitaciones).

2 POEMAS DE DINU FLAMAND (*UOMO CON REMO IN SPALLA*)



DINU FLAMAND

Uomo con remo in spalla
Om cu vâslă pe umăr

© 2023 Raffaelli Editore - Vicolo Gioia 10 - Rimini (Italy)

Traduzione di Smaranda Bratu Elian
Illustrato con xilografie di Mircea Dumitrescu

https://www.raffaellieditore.com/uomo_con_remo_in_spalla

Pietre e radici

Io menavo il cavallo di sinistra per la ciappa
mentre tu premevi a tutta forza i manichi dell'aratro
e rivoltavi le zolle di terra
c'era e non c'era vento, c'era e non c'era la luce che piaceva a me,
c'era e non c'era il luogo risaputo dove in Transilvania
seminavamo, col freddo e con la neve, anno dopo anno.

Mi palpitava dentro la sorpresa che anticipavo

quando a capo della zolla nel limpido cielo scorgevo
nella valle il nostro villaggio e da qualche parte il nostro camino;
la sera non era lontana, un focolare caldo ci stava aspettando

laggiù. Tu strappavi dalla terra pietre e radici
come se una foresta selvaggia stesse per
irrompere nel nostro campo dalle profondità
di una strana ira nascosta nella terra.

Maledicevi fra te la sorte che obbliga l'uomo
a rivoltare anno dopo anno pietre e radici
a sudare sangue tagliando fette di terra
e radici d'alberi che da tempo non ci sono più.

Ma tu c'eri, e questo per me era cosa naturale,
sentivo i tuoi passi grevi calpestare la terra
e sentivo il vomere stridere contro le pietre
anche quando io di spalle non potevo vederti.

Ma ecco che in capo alla zolla non c'era
né il campanile del villaggio, né il fumo del nostro camino,
né la valle conosciuta...

Mi trovavo all'improvviso sulla falesia, a Cefalù
e l'immenso mare disteso era venuto ad accogliermi
come l'avevo visto dai promontori della Sicilia.

Bastardo della tua memoria, ti avevo spostato là
insieme al tuo aratro, ai tuoi cavalli, al tuo passo greve
solo perché io non so più fermarmi da nessuna parte e, sradicato,
sposto te per spostarmi con te...

Sicilia, agosto 2017

Traduzione di Smaranda Bratu Elian

Original en rumano:

Pietre și rădăcini

Eu pășeam ținând de sub barbă calul din stânga
tu apăsând cu toată puterea coarnele plugului
 întorceai brazdele de pământ
era și nu era vânt, era și nu era lumina care mie-mi plăcea,
era și nu era locul știut unde noi semănam
în Transilvania, prin frig și lapoviță, an de an.

Palpita în mine surpriza pe care eu mi-o anticipam
când de la capătul brazdei pe cer limpede se zărea
satul nostru în vale și undeva hornul casei noastre;
însurarea nu era chiar departe, o vatră caldă ne aștepta

acolo. Tu scoteai din pământ, pietre și rădăcini,
de parcă o pădure sălbatică s-ar fi pregătit
să spargă ogorul nostru din străfundurile
unei ciudate mâinii ascunsă-n pământ.

Blestemai în gând soarta care îl face pe om
să răstoarne an de an pietre și rădăcini
și să-și stoarcă toată vlaga tăind felii de pământ
cu rădăcini de copaci care de mult nu mai sunt.

Dar tu existai, iar asta pentru mine era firesc,
fiindcă îți auzeam pașii călcând apăsător pe pământ
și auzeam lama plugului printre pietre icnind
chiar dacă de văzut cu spatele nu puteam să te văd.

Însă la capătul brazdei nu am zărit
nici clopotnița satului, nici fumul din hornul nostru,
nici valea cea cunoscută...

Mă aflam brusc pe faleză la Cefalu,
iar întinderea mării imense venise-n întâmpinarea mea
cum o văzusem de pe promontoriile Siciliei.

Bastard al memoriei tale, te mutasem eu acolo pe tine
cu plug cu tot și cu caii tăi și cu mersul tău apăsător
doar fiindcă eu nu mă mai opresc nicăieri, dezlăcunat,
și te mut pe tine ca să mă mut cu tine...

Sicilia, august 2017

Versión al español (aproximativa):

Piedras y raíces

Caminaba yo sujetando el caballo de la izquierda bajo la barba
mientras tú apretabas con todas tus fuerzas los cuernos del arado
abriendo surcos en la tierra
había y no había viento, había y no había la luz que me gustaba
hubo y no hubo el lugar conocido donde sembramos
en Transilvania, con frío y bajo el aguanieve, año tras año.

La sorpresa que anticipaba latía en mi interior
cuando desde el final del surco se veía el cielo despejado
nuestro pueblo en el valle y en alguna parte la chimenea de nuestra casa;
el amanecer no estaba lejos, un cálido hogar nos esperaba

allí. Estabas sacando, de la tierra, piedras y raíces,
como si se hubiera preparado un bosque salvaje
para romper nuestro campo desde las profundidades
de una extraña ira oculta en la tierra.

Maldito sea el destino que hace que el hombre
remueva año tras año piedras y raíces
y gaste todas sus fuerzas rompiendo terrones de tierra
con raíces de árboles que ya no existen.

Pero tú sí existías, y eso era natural para mí,
porque podía oír tus pasos pisando la tierra
y escuchar la hoja del arado entre las piedras
aunque no podía verte desde atrás.

Pero al final del surco no vi
ni el campanario del pueblo, ni el humo de nuestra chimenea,
ni el valle familiar...

De repente estaba en el acantilado de Cefalú,
y la vasta extensión del mar vino a mi encuentro...
como lo había visto desde los promontorios de Sicilia.

Bastardo de tu memoria, te trasladé allí
con tu arado y tus caballos y tu duro caminar
sólo porque no me detengo en ninguna parte, desarraigado,
y me muevo sobre ti para moverme contigo...

Sicilia, agosto de 2017

Ciotola con olive

Qualche oliva nella ciotola, un po' di cipolla, formaggio
di pecora e la soavità del sangue oleoso
dell'albero che ancora stormiva la pace
di quando altre mani intrecciavano
dalle sue foglie corone...

L'eternità sta per girare l'angolo
dietro le antiche processioni - polvere
d'oggi, di ieri, di domani - ma col sole presente
perfino nel buio dell'anima dove
la stessa impazienza dell'uomo guarda di sottocchi.

In alto sulla falesia il ragazzo
cerca le sue capre smarrite, un vento
secco soffia sopra le cime degli anni
fra due rocce quasi invisibili
ai miei occhi
e qualcosa vi si insinua
qualcosa che manca alla mia vita.

Lefkada, luglio 2019

Traduzione di Smaranda Bratu Elian

Original en rumano:

Blid cu măslina

Câteva măslina în blid, ceapă, brânză
de oaie și suavitătea sângelui uleios
al copacului ce încă își mai foșnea pacea
când alte mâini din frunzele lui
împleteau cununile altor timpuri...

Eternitatea tocmai dă colțul pe drumul
anticelor procesiuni – pulbere
de azi, ieri și mâine –, dar cu soarele prezent
până și-n noaptea sufletului unde
aceeași nestare a omului își mijește ochii.

De pe piscul falezei băiatul își caută
caprele rătăcite, suflă
un vânt uscat peste crestele anilor
printre două stânci pe care ochiul meu
abia le zărește
se strecoară ceva
care vieții mele-i lipsește.

Lefkada, iulie 2019

Versión al español (aproximativa):

Cuenco con olivas

Unas olivas en un cuenco, cebolla, queso
de oveja y la suavidad de la sangre aceitosa
del árbol que aún guardaba la paz
cuando otras manos, con sus hojas,
tejían coronas en otro tiempo...

La eternidad está a punto de desaparecer
del camino
tras las antiguas procesiones - polvo
de hoy, de ayer, de mañana - pero con el sol presente
incluso en la noche del alma donde
la impaciencia del hombre desvía la mirada.

En lo alto del acantilado el niño
busca sus cabras perdidas, un viento
seco sopla sobre las cumbres de los años
entre dos rocas casi invisibles
a mis ojos
y por allí se insinúa algo
que falta en mi vida.

Lefkada, julio de 2019